

'Zingen is alles voor ons', zegt Lisa Vol en haar twee zussen Shelley en Amy schudden bevestigend het hoofd. Shelley, Amy en Lisa vertegenwoordigen Nederland op de 62e editie van het Eurovisie Songfestival. Een gesprek over zingen met een boodschap.

TEKST OSWIN SCHNEEWEISZ

Zingen met een boodschap

Het is een beetje een cliché, maar soms valt het niet anders te verwoorden: de passie spat ervan af bij de drie meiden die hebben plaats genomen op de grote loungebank in een kantoortje van het AVROTROS-gebouw in Hilversum. Buiten schijnt de eerste breekbare lentezon, maar de dames van O'G3NE zitten binnen. Vandaag staan ze de godganse dag de geschreven media te woord. Ook dat hoort bij het zangersvak, zeker als je bent uitverkoren om Nederland te vertegenwoordigen op het Eurovisie Songfestival.

Voorbestemd

Via het Junior Songfestival (2007) en The Voice of Holland (2014) kwamen Shelley, Lisa en Amy naar boven drijven. Een meidengroepje: sprankelend en super muzikaal. Die drie zingende zusjes lijken wel voor de meerstemmigheid geboren. Op YouTube laat de geschiedenis zich nog herbeleven. Het oude filmpje van het Junior Songfestival (inmiddels 118.222 keer bekeken) toont drie tieners met een door henzelf geschreven uptempoliedje (*Adem in, adem uit*). Ze zingen alsof hun leven ervan afhangt: met aanstekelijke kinderstemmen en perfect ingestudeerde stapjes en gebaren. Hoe oud zijn ze nu helemaal? Twaalf, elf en elf. Maar hun optreden oogt buitengewoon professioneel. Een paar jaar later staan ze bij de Voice of Holland: de vrolijke meisjes zijn inmiddels jonge vrouwen geworden die staan te stralen op het podium en die met het lied *Magic* laten horen wat voor ongelofelijk zangtalent ze in huis hebben. Al vrijwel meteen duikt het Songfestival op in de reacties op internet. Niet alleen omdat het nummer onmiskenbaar Songfestival-kwaliteit heeft, vooral omdat de drie meiden vocaal zoveel indruk maken. Shelley: 'Als meisjes zaten we in onze witte pyjama's op de bank en fantaseerden dat wij daar stonden.' 'Fantaseren is eigenlijk niet het goede woord', zegt Amy. 'Voor ons was het op de een of andere manier geen vraag of we naar het Songfestival zouden gaan, maar wanneer. Het bleef niet bij

dromen. We zijn er heel bewust voor gaan werken. Het was ons doel. En als wij een doel hebben gaan we er ook voor. Nu voelt het Songfestival enigszins als thuiskomen, aangezien we fan zijn van het festival en ook de junior versie hebben meegemaakt.'

Muzikale eenheid

Ze werden geboren in Dordrecht en groeiden op in het Brabantse dorp Fijnaart. Muziek was er al van jongs af aan. Lisa: 'Mijn beide ouders zijn hartstikke muzikaal. Rick, mijn vader was semiprofessioneel musicus. Hij leidde bandjes, schreef nummers. Maar toen de kinderen kwamen besloten ze hun aandacht op het gezin te richten. Maar hoe gaan die dingen? Bloed kruipt waar het niet gaan kan. Muziek was er toch altijd bij ons thuis en vanaf het moment dat we konden praten werd er ook gezongen. Het grappige is dat we eigenlijk altijd voor onszelf en apart van elkaar hebben gezongen. We zongen nooit samen. Dat gebeurde pas toen we besloten om mee te doen aan het Junior Songfestival. Toen ontdekten we dat wij samen iets heel bijzonders kunnen, en inmiddels zijn we als zingende zusjes onafscheidelijk.' Shelley: 'We zien onszelf niet als een trio bestaande uit drie individuele zangeressen. We zijn een eenheid, in alle opzichten. O'G3NE (de 'o' staat voor de bloedgroep van hun moeder en 'gene' voor de genetische aanleg) bestaat bij de gratie van wie wij samen zijn. We ambiëren geen solocarrière. Als een van ons zou besluiten ermee te stoppen bestaat O'G3NE niet meer.'

Timbre

Amy: 'Wat dat betreft zijn we denk ik wel uniek. We hebben gewoon de mazzel dat we drie stemmen hebben die goed bij elkaar passen. Dat heeft natuurlijk alles te maken met het feit dat we zussen zijn. Dat zingt toch anders. Qua timing gaat het heel steady, alsof we daar hetzelfde gevoel voor hebben. Het

FOTO WILLIAM RUTTEN

kost ons geen enkele moeite om het vibrato goed op elkaar af te stemmen, dat gaat allemaal vrij natuurlijk. Als zussen voel je elkaar gewoon heel goed aan. Je hebt nauwelijks woorden nodig. En als we eens iets confronterends moeten zeggen, kan dat ook zonder dat de ander meteen gekwetst raakt. Van je eigen zus kun je nu eenmaal meer hebben, dan van een vreemde.' Lisa: 'Natuurlijk hebben we allemaal onze eigen stem, maar we 'blenden' zo gemakkelijk. Ik weet niet wat het is: maar als ik naar onszelf luister hoor ik een klank waarin de verschillende stemmen echt in elkaar opgaan. We beschikken als zussen over eenzelfde soort timbre en dat heeft natuurlijk alles te maken met het feit dat we familie zijn. Dat maakt onze sound uniek. Je kunt het moeilijk omschrijven, maar als je luistert naar vocal groups waarbij sprake is van een familieband hoor je dat meteen: luister maar naar bijvoorbeeld de Bee Gee's van vroeger. Die hadden ook zo'n sound waar iets heel speciaals in zat omdat alle stemmen bij elkaar pasten.' Amy: 'Het is alsof de natuur onze stemmen al uit zichzelf heeft verdeeld. Jij krijgt die stem, jij die en jij die. En als het dan samenkomt... Wauw, dan klinkt het zo gaaf.'

Wat is er met jullie gebeurd sinds het Junior Songfestival?
Lisa: 'We zijn natuurlijk een stuk ouder geworden. We hebben onze studies (kappersopleiding, media- en entertainment management en horeca-management) afgerond, en daarna een jaar sabbatical genomen. Dat jaar hebben we gebruikt om te onderzoeken wat we nu precies met O'G3NE willen. Welke kant we op moeten. Dat hebben we samen met onze vader gedaan. We zijn veel in de studio geweest, hebben veel gezongen en samen met onze vader aan onze stemtechniek gewerkt.' Shelley: 'En wat in de afgelopen jaren natuurlijk ook is veranderd zijn onze stemmen. Die zijn een flink stuk lager geworden. Lisa heeft de laagste stem, dus die zingt eigenlijk altijd de derde stem. Amy is heel warm in het midden, met een sterke borststem, dus zij zingt best wel vaak de lead en ik heb een wat schellere stem. Bij sommige liedjes wil je wat meer pit hebben. Dan doe ik de lead. Als het wat warmer moet klinken komt Amy meer naar voren. Zo wisselen we elkaar af.'

Boodschap

OG3NE mag dan een meidengroep zijn, ze zingen wel liedjes die over meer gaan dan alleen 'ik hou van jou'. En eigenlijk doen ze dat al sinds het Junior Songfestival. Toen wonnen ze met een liedje over de klimaatverandering. Nu brengen ze met *Lights and Shadows* (geschreven door vader Rick en Shelleys vriend Rory de Kievit) een ode aan hun ernstig zieke moeder. Shelley: 'We zoeken altijd naar liedjes die qua inhoud echt ergens over gaan. We zingen graag liedjes met een boodschap en bij die boodschap willen we ook persoonlijk iets voelen. Als je over een onderwerp zingt waar je zelf iets mee hebt wordt een liedje veel geloofwaardiger. Kijk naar Conchita Wurst (de Oostenrijkse 'dame' met de baard, winnaar van het Songfestival in 2014). Bij hem klopte echt alles. De muziek en de tekst van

Rise like a Phoenix waren ijzersterk. Hij had niet over een zorgeloos leventje kunnen zingen, met wat hij als mens en als 'drag queen' heeft meegemaakt. Dat had niemand geloofd en dan komt het niet over. Je moet in zo'n liedje lekker dicht bij jezelf blijven. Met *Lights and Shadows* willen we een positieve boodschap over de wereld brengen naar alle mensen die ziek zijn of een zieke verzorgen. We willen die mensen een beetje kracht toezingen en een boodschap van positiviteit uitdragen.'

*Cry no more, feeling all alone and insecure
You have been going through these stages
Now it's time to turn the pages
We're gonna stand in line
And not give up but walk that road
That everybody goes
Through lights and shadows*

De tekst van het refrein is Lisa, Amy en Shelley op het lijf geschreven. Hun moeder, Isolde Vol, lijdt namelijk aan een zeldzame vorm van botkanker, een aandoening die al een aantal jaren geleden is ontdekt. Ten tijde van de deelname van het trio aan *The Voice of Holland* in 2014 onderging moeder Vol een speciale behandeling in Frankrijk. Beter werd ze echter niet. Lisa: 'We hebben gezamenlijk de beslissing genomen om haar niet mee te nemen naar Kiev. In de zaal zie je het toch minder goed ziet en het is voor haar veiliger om thuis te blijven en daar te kijken, samen met opa en oma op de bank. Het betekent voor ons heel veel dat we haar dit kunnen meegeven.' Maar ligt de thematiek niet al te dicht op de huid? Kunnen ze dit straks zingen zonder in tranen uit te barsten? Lisa: 'Ja hoor. Het is juist een heel powerful lied. Daar halen we dus vooral kracht en positiviteit uit.' Shelley: 'Soms krijgen we weleens het verwijt dat we ons persoonlijk familiedrama misbruiken, maar dat is niet waar. We doen dit niet om aandacht te trekken, maar we hopen anderen juist te inspireren en steun te geven. En dat dat zo werkt, merken we aan de vele reacties. Mensen komen na afloop van concerten naar ons toe, geven ons cadeautjes en zeggen hoezeer ze met ons meeleven en dat ze iets soortgelijks thuis ook hebben meegemaakt. Het is heel bijzonder en fijn als je het verdriet zo met anderen kunt delen.'

Übermodern

Shelley: 'Qua stijl is het ook een typisch O'G3NE-liedje, en het verdrong binnen een dag de nummer 1-hit van Ed Sheeran van zijn plek op de hitlijst van iTunes. Het is van de eerste tot de laatste noot, met een paar momenten uitgezonderd, meerstemmig. Het is ook een typisch songfestivalliedje, maar we gooien er toch een beetje soul in. Dat vinden we leuk, dat doen we met bijna al onze liedjes. Het zit muzikaal en vocaal goed in elkaar en heeft een vrij akoestische klank. Daar houden wij van. Onze generatie is soms wel een beetje te übermodern met al die overdaad aan elektronica en dj's. Wij houden juist van dat

FOTO ROBIN KAMPHUIS

beetje ouderwetse bandgeluid. Ik vind het altijd een goede graadmeter voor de kwaliteit van een liedje als je niet meteen allerlei toeters en bellen nodig hebt. Het moet ook overeind blijven in een uitvoering met een simpele zangstem en een gitaar. Dit liedje heeft echt alles wat een goed songfestivallied moet hebben. Het heeft een goede break en een vette bridge. Je kunt er al je emoties in kwijt, het gaat over de mooie en lichte tijden in een mensenleven. De meerstemmigheid is op een goede manier opgebouwd en het ligt allemaal op een lekkere hoogte voor onze stem. Maar ja, dat kan natuurlijk ook niet anders als je eigen vader de componist is. Die kent onze stem, weet precies wat hij ons wel niet moet laten doen.'

Natuurtalenten

Lisa, Amy en Shelley zijn wat je noemt natuurtalenten. Ze hebben inmiddels wel coaching gehad, maar aan het begin van hun carrière hadden ze geen vaste zangles. Amy: 'We hebben tijdens de *Voice* onder meer wat coaching gehad van Marco Borsato, maar die wist eigenlijk niet zo goed wat hij ons moest leren. Hij wees ons vooral op het feit dat we altijd onze eigen keuzes moesten blijven maken en dat we goed voor ons lijf moesten zorgen. Elke dag kwam hij met van die gigantische vitaminepillen aanzetten omdat 'ie bang was dat we anders ziek zouden worden.' Dat is precies wat OG3NE zo bijzonder maakt. Ze zingen op de clip van *Lights and Shadows* spatzuiver, maar ook volkomen ongeforceerd. Bij elke noot besef je dat zingen hen niet is aangeleerd, maar een tweede natuur is. Amy: 'Ik weet niet hoe ik moet zeggen, maar zingen stroomt ons

gewoon door het bloed. Dat heeft in het verleden ook best nare situaties opgeleverd. Onze schooltijd was daardoor helemaal niet leuk. Wij waren altijd de vreemde eend in de bijt. Klasgenootjes vonden ons helemaal niet cool, maar raar. En als wij weer eens vroeger van school gingen omdat we naar een concert of auditie moesten hadden de medeleerlingen zoiets van 'daar heb je hen weer'. Wij stonden anders in het leven. School was voor ons bijzaak. Bij ons draaide alles om muziek en zingen. Hoe we daarmee omgingen? We hebben altijd zoiets gehad van 'wacht maar, wacht maar... Jullie zullen nog weleens van ons horen.'

Eurovisie Songfestival

De twee halve finales en de finale van het festival worden in Nederland uitgezonden op Nederland 1 (NPO), live vanuit Kiev (Oekraïne), op dinsdag 9 en donderdag 11 mei. De finaleshow wordt uitgezonden op zaterdag 13 mei. O'G3NE zal in de halve finale aantreden op donderdag 11 mei.